

Loučíme se s Maruškou Stiborovou,

prof. RNDr. Marie Stiborová DrSc., kolegyně z nejmávanějších, nás opustila po dlouhém statečném zápase s nádorovým onemocněním ve věku sedmdesáti let.

Poznal jsem ji před mnoha lety na katedře biochemie pražské přírodovědecké fakulty na Albertově. Já byl v samém počátku studia zájemcem o diplomovou práci na katedře biochemie, Maruška už dokončovala kandidátskou (doktorskou) disertaci, byla to milá a sympatická bytost, a takovou zůstala po celý život, vždy s úsměvem na rtech, s pochopením pro druhé, kdykoliv ochotna poradit či jinak pomoci studentovi v laboratoři.

Maruška vyrostla v laboratoři paní profesorky Sylvie Léblkové, kde se zabývala některými důležitými enzymy metabolismu rostlin, pokud se nepletu byla to zejména fosfoenolkarboxykinasa. Později po předčasném úmrtí pana docenta Zdeňka Šípala se dala plně na xenobiochemickou problematiku, kde uplatnila vynikající zkušenosti z enzymologie pro oblast biotransformací xenobiotik, a vypracovala se na mezinárodně mimořádně respektovanou osobnost v xenobiochemii.

Zvláště čilé měla Maruška vědecké kontakty s kolegy z Univerzity v Heidelbergu, kde často a ráda pobývala. Maruška bude chybět nejenom svému mateřskému pracovišti na Albertově, bude chybět nám všem v České společnosti pro biochemii a molekulární biologii, kde pracovala dlouhá léta obětavě ve výboru společnosti. Naposledy byla hlavní organizátorkou 25. Biochemického sjezdu v Praze v roce 2016 a hned vzápětí se podstatným způsobem podílela též na organizaci 43. Kongresu FEBS v Praze v roce 2018. Jménem výboru České společnosti pro biochemii a molekulární biologii bych rád vyjádřil též hlubokou účast rodině profesorky Stiborové a jejím spolupracovníkům z katedry biochemie na Albertově.

Nezapomeneme!

Libor Grubhoffer